

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **X.L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2024, č. j. OAM-378/BA-BA01-HA08-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2024, č. j. 57 Az 12/2024-10,

t a k t o :

Kasační stížnost **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím zastavil řízení podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), o třetí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany pro její nepřipustnost podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Praze, současně požádal o přiznání odkladného účinku. Napadeným usnesením krajský soud shledal, že není místně příslušným soudem k projednání žaloby, jelikož podle § 32 odst. 3 zákona o azylu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu byl žadatel o udělení mezinárodní ochrany v den vydání rozhodnutí hlášen k pobytu. Žalovaný své rozhodnutí vydal ve smyslu § 27 odst. 9 zákona o azylu dne 28. 8. 2024, přičemž k tomuto dni měl žalobce dle evidence žadatelů o mezinárodní ochranu hlášený pobyt v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty. Soudem příslušným k projednání žaloby je proto Krajský soud v Ostravě.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá výše označené usnesení krajského soudu kasační stížností, na základě které požaduje napadené usnesení zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel sice souhlasí se závěrem krajského soudu, že k projednání věci je místně příslušný Krajský soud v Ostravě, v jehož obvodu byl hlášen k pobytu ke dni vydání rozhodnutí žalovaného, avšak v současné době se zdržuje na adrese X, a proto je přesvědčen, že z důvodu vhodnosti by měl věc projednat a rozhodnout Městský soud v Praze. Jako důvod uvádí, že se chce zúčastnit jednání soudu. Závěrem proto navrhuje vrátit věc Krajskému soudu v Praze nebo ji delegovat Městskému soudu v Praze právě z důvodu vhodnosti.

[5] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost směřuje proti procesnímu usnesení, Nejvyšší správní soud žalovaného k vyjádření nevyžýval.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a z důvodů, které zákon připouští [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatel nemusí být zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), neboť kasační stížnost směřuje proti procesnímu usnesení, kterým se řízení nekončí (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS, odst. [29]). Poté přistoupil k přezkumu usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Podle § 7 odst. 2, věty první, s. ř. s. [n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

[9] Podle § 7 odst. 6, věty první, téhož zákona [n]ení-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

[10] Podle § 27 odst. 9 zákona o azylu [v]ydáním rozhodnutí se rozumí předání písemné výzvy k převzetí rozhodnutí podle § 24a odst. 1 k poštovní přepravě nebo jinak k doručení; na rozhodnutí se tato skutečnost vyznačí slovy „Výzva vypravena dne“.

[11] Zákon o azylu obsahuje zvláštní úpravu místní příslušnosti, a sice podle § 32 odst. 3 citovaného zákona je k řízení o žalobě místně příslušný krajský (městský) soud, v jehož obvodu byl žadatel o udělení mezinárodní ochrany v den vydání rozhodnutí hlášen k pobytu. Místem hlášeného pobytu žadatele je azylové zařízení, nebo zařízení pro zajištění cizinců anebo přijímací středisko (§ 77 odst. 1 téhož zákona).

[12] Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno ve smyslu citovaného § 27 odst. 9 zákona o azylu dne 28. 8. 2024 (č. 1. 5 spisu krajského soudu). Dle evidenční karty žadatele o mezinárodní ochranu měl stěžovatel hlášený pobyt v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty ode dne 15. 3. 2024 do 6. 9. 2024, tj. i v době vydání rozhodnutí žalovaného (č. 1. 9 spisu krajského soudu). Obec Vyšní Lhoty patří do obvodu Okresního soudu ve Frýdku-Místku, který patří do obvodu Krajského soudu v Ostravě [bod 12. přílohy č. 3 zákona č.

pokračování

6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), ve spojení s bodem 8. přílohy č. 2 zákona o soudech a soudcích]. Krajský soud tedy správně postoupil stěžovatelovu žalobu k dalšímu řízení Krajskému soudu v Ostravě. Stěžovatel ostatně závěr krajského soudu nenapadá a s jeho posouzením se ztotožňuje.

[13] O návrhu stěžovatele na přikázání věci Krajskému soudu v Praze či Městskému soudu v Praze rozhodne zdejší soud samostatně, tedy nikoliv v řízení o kasační stížnosti, v němž přezkoumává pouze zákonnost usnesení o postoupení věci soudu místně příslušnému.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. Návrh na delegaci vhodnou bude následně postoupen k samostatnému projednání, neboť předmětem nynějšího řízení bylo pouze posouzení zákonnosti usnesení o postoupení věci soudu příslušnému podle zákona.

[15] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud nerozhodoval, jelikož o nich přísluší rozhodnout krajskému soudu podle výsledku řízení ve věci samé v rozhodnutí, jímž se toto řízení končí (§ 61 odst. 1 s. ř. s.; srov. již citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 As 196/2014-19, především odst. [27] a [28], nebo nověji rozsudek NSS ze dne 20. 1. 2022, č. j. 9 As 225/2021-19, odst. [27]).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu